

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 261

град Перник, 11 Ноември 2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД Перник, в закрито заседание на единадесети ноември две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

като разгледа докладваното от съдията административно дело № 759/2014 г. по описа на Административен съд Перник, на основание данните по делото и закона, за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 216, ал. 5, изр. второ във вр. чл. 215 от ЗУТ.

Частната жалба на Б.П.А. – Р., М.П.П., А. Л.К., Д.П.К. и Л.Д.К. *** , против заповед № ДИ-10-ЮЗР-133/21.VIII.2014 г. на Началника на РДНСК ЮЗР. С оспорваната заповед, административният орган е прекратил производството по жалба № АБ-94-00-839/2014 г. на жалбоподателите, срещу разрешение за строеж № 69/20.VI.2014 г. на гл. архитект на община Радомир “фотоволтаична централа – 30кW” на покрива на сградата, собственост на “Метронет” ООД, София, построена в УПИ III, кв. 108 по плана на гр.Радомир. Административният орган е приел, че за развито се пред него оспорване на РС жалбоподателите не доказват, нямат правен интерес поради важимостта, по отношение на тях на ограниченията на чл. 149, ал. 2, т. 1 – 3 от ЗУТ. Приел е, че жалбата е процедурно недопустима и я оставил без разглеждане.

В подадената в срок частна жалба, са развити оплаквания за незаконосъобразност на оспорваната заповед. Според оспорващите – те са в кръга на заинтересовани лица по смисъла на закона, тъй като са собственици на терена, върху който е построена сградата, собственост на търговското дружество, което ползва РС. Развиват твърдение, че след като им е съобщено РС, следва да се разгледа и жалбата им срещу него. Иска се отмяна на заповедта на началник РДНСК ЮЗР и преписката да се върне на административния орган за ново разглеждане.

Частната жалба е процесуално допустима и неоснователна.

Диспозитивът на оспорената заповед съдържа прекратяване на административното производство и оставяне в сила на разрешение за строеж № 69/20.VI.2014 г. /РС/. Съдържанието на административния акт /обстоятелствена част/ еднозначно определя заповедта като акт по см. на чл. 216, ал.5 ЗУТ, поради което е приложен посочения в тази норма процесуален ред за разглеждане на жалбата /заповедта съдържа изричен извод за недопустимост на жалбата, "като подадена от лице, за което липсва правен интерес от обжалване"/. Крайният извод на решаващата административна инстанция е правилен. В оспорената заповед са развити много подробно фактите, имащи отношение към издаденото РС. Безспорно е, че жалбоподателите са реститути на ПИ от 4000 кв. метра, с паянтова жилищна сграда в имот, който е идентичен с този, в който са построени сградите на “Метронет” ООД, закупени през 2011 г., което е установено от приложен акт за собственост. Безспорно е, че по отношение на сградите и по точно – тази, върху покрива на която се предвижда да се изгради/монтира фотоволтаичната 30 киловатова ел.централа между собствениците на ПИ (земята) и собственика на сградата няма съсобственост.

Липсата на съсобственост на сградата, изключва формалното съгласие за каквито и да било преустройства по самата сграда, без да се променя конструкцията и вида ѝ и не е необходимо за монтажа на процесната ел.централа (виж. Чл. 137, ал. 1, т. 6 от ЗУТ)

Жалбата срещу заповедта на началника на РДНСК, с която потвърждава разрешението за строеж е процесуално недопустима.

Правна легитимация за защита на интересите си като жалбоподатели имат лицата, засегнати от разпоредителната част на акта. Ако жалбоподателят не е засегнат от диспозитивната част на акта - РС, за него не е налице правен интерес от обжалване. Правният интерес е абсолютно необходима процесуална предпоставка за допустимостта на съдебно обжалване и за него съдът следи служебно. Интерес от съдебно обжалване притежават само онези лица, по отношение на които актът нарушава техни права или законни интереси. В случая се касае за нов строеж, изразяващ се в монтаж на модулни елементи за фотоволтаична ел.централа и кръгът на заинтересованите лица, тоест на лицата, имащи правен интерес от обжалване е законово определен в разпоредбата на чл. 149, ал. 1, т. 1 ЗУТ. Според цитирания текст в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж заинтересовани лица са: възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон, а в случаите на строежи в квартали и имоти по чл. 22, ал. 1 - възложителят и собственикът на земята. Жалбоподателите не притежават качеството на възложител, нито навеждат твърдения за собственически или ограничени вещни права върху имотите, обхванати от оспореното разрешение за строеж. Строежът, доколкото монтажът е идентичен със строеж е върху покрив на сграда, чужда собственост, а не върху ПИ. Липсата на качеството на заинтересована страна по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ е пречка да се осъществи валидно правото на обжалване като процесуално правомощие. Правният интерес не е налице спрямо жалбоподателите както се твърди в жалбата, тъй като той винаги е пряк, личен и следва да засяга определени в правна норма материални субективни права.

Поради това жалбата, като процесуално недопустима правилно е била оставена без разглеждане. За прецизност, разграничението в собствеността на различните обекти на собственост - ПИ на жалбоподателите, а сградата - на възложителя и инвеститор на строежа и самото разполагане на предмета на строеж/монтаж изключват и предоставянето на сервитутни права по смисъла на чл. 64 от ЗЕ, което на по-силно основание налага да се остави без разглеждане частната жалба, като недопустима.

По тези съображения, Административен съд Перник

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б.П.А. – Р. и А. Л. К.,***; М.П.П.,***; Д.П.К. и Л.Д.К.,***, срещу Заповед № ДИ-10-ЮЗР-133/21.VIII.2014 г., на Началника на РДНСК ЮЗР, с която е прекратено производството и е оставено в сила Разрешение за строеж № 69/20.VI.2014 г. на Главния архитект на Община Радомир.

Определението е окончателно.

Съдия:/п/